

§ 1. 1. Z młodocianym, który nie ukończył gimnazjum, może być, na wniosek jego przedstawiciela ustawowego lub opiekuna, zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego odbywanego w formie przyuczenia do wykonywania określonej pracy, jeżeli:

- 1) został on przyjęty do oddziału przysposabiającego do pracy utworzonego w gimnazjum oraz uzyskał pozytywną opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej albo
- 2) uzyskał zezwolenie dyrektora gimnazjum, w którego obwodzie mieszka, na spełnianie obowiązku szkolnego poza szkołą oraz uzyskał pozytywną opinię poradni psychologiczno-pedagogicznej.

2. Z młodocianym, który nie ukończył gimnazjum, spełniającym obowiązek szkolny poza szkołą, może być, po ukończeniu przez niego przygotowania zawodowego w formie przyuczenia do wykonywania określonej pracy, zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego w formie nauki zawodu. Przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Z osobą niemającą 16 lat, która ukończyła gimnazjum, może być zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego w formie nauki zawodu.

§ 3. Z osobą niemającą 16 lat, która nie ukończyła gimnazjum, może być zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego w formie przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

§ 4. 1. Zawarcie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego z osobą, o której mowa w § 2 i 3, jest dopuszczalne w razie:

- 1) wyrażenia na to zgody przez przedstawiciela ustawowego lub opiekuna tej osoby;
- 2) przedstawienia zaświadczenia lekarza, uprawnionego do przeprowadzania badań profilaktycznych pracowników, stwierdzającego, że praca danego rodzaju nie zagraża zdrowiu tej osoby;

3) przedstawienia pozytywnej opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej.

2. W przypadku osoby, o której mowa w § 3, wymagane jest uzyskanie zezwolenia dyrektora gimnazjum, w którego obwodzie mieszka ta osoba, na spełnianie obowiązku szkolnego poza szkołą.

§ 5. 1. Z osobą, która ukończyła 15 lat, będącą uczestnikiem Ochotniczych Hufców Pracy, która nie ukończyła gimnazjum i w roku szkolnym 2002/2003 podjęła naukę w gimnazjum dla dorosłych, może być, po ukończeniu przez nią przygotowania zawodowego w formie przyuczenia do wykonywania określonej pracy, zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego w formie nauki zawodu.

2. Z osobą, która ukończyła 15 lat, będącą uczestnikiem Ochotniczych Hufców Pracy, która nie ukończyła szkoły podstawowej i w roku szkolnym 2002/2003 podjęła naukę w klasie szóstej szkoły podstawowej dla dorosłych, może być zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego w formie przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

3. Do osób, o których mowa w ust. 1 i 2, przepis § 4 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Do umów o pracę w celu przygotowania zawodowego zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się dotychczasowe przepisy.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996 r. w sprawie przypadków, w których wyjątkowo jest dopuszczalne zatrudnianie młodocianych, którzy nie ukończyli szkoły podstawowej, oraz osób nie mających 15 lat, które ukończyły szkołę podstawową (Dz. U. Nr 62, poz. 291).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *J. Hausner*

1809

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 grudnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania.

Na podstawie art. 97 § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11,

poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996 r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania (Dz. U. Nr 60, poz. 282) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w ust. 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) podstawy prawnej rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy,”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykorzystania dodatkowego urlopu albo innego uprawnienia lub świadczenia, przewidzianego przepisami prawa pracy,”,

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) łącznej liczby dni, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie i za które nie zachował prawa do wynagrodzenia — zgodnie z art. 92

Kodeksu pracy, w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy,”;

2) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku określonym w art. 97 § 1¹ Kodeksu pracy pracownik zgłasza pracodawcy żądanie wydania świadectwa pracy najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym następuje rozwiązanie lub wygaśnięcie stosunku pracy.”;

3) załącznik do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *J. Hausner*

Załącznik do rozporządzenia Ministra
Pracy i Polityki Społecznej z dnia 6 grud-
nia 2002 r. (poz. 1809)

.....
(pracodawca oraz jego .....
siedziba lub miejsce .....
zamieszkania) .....
.....
(nr REGON - EKD)

ŚWIADECTWO PRACY

1. Stwierdza się, że .....
(imię i nazwisko pracownika)
imiona rodziców .....
urodzony .....
(data i miejsce urodzenia)
był zatrudniony .....
.....
.....
(pracodawca)
w okresie od ..... do .....
.....
w wymiarze .....
(wymiar czasu pracy)
2. W okresie zatrudnienia pracownik wykonywał pracę
.....
.....
.....
(zajmowane stanowiska lub pełnione funkcje)
3. Stosunek pracy ustał w wyniku:
  - a) rozwiązania .....
.....
(tryb i podstawa prawna rozwiązania stosunku pracy)
  - b) .....
.....
(szczególne przypadki rozwiązania stosunku pracy)
  - c) wygaśnięcia .....
.....
(podstawa prawna wygaśnięcia stosunku pracy)

4. W okresie zatrudnienia pracownik:
- 1) wykorzystał urlop wypoczynkowy w wymiarze:
.....
(łącznie liczba dni urlopu wypoczynkowego wykorzystanego w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy)

w tym .....
(liczba dni urlopu wypoczynkowego wykorzystanego na podstawie art. 167² Kodeksu pracy w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy)
  - 2) korzystał z urlopu bezpłatnego
.....
(okres trwania urlopu bezpłatnego i podstawa prawna jego udzielenia)
  - 3) wykorzystał urlop wychowawczy
.....
(okres wykorzystanego urlopu wychowawczego)
  - 4) był niezdolny do pracy przez okres .....dni
(łącznie liczba dni, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie i za które nie zachował prawa do wynagrodzenia - zgodnie z art. 92 Kodeksu pracy, w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy)
  - 5) wykorzystał zwolnienie od pracy przewidziane w art. 188 Kodeksu pracy .....
(liczba dni zwolnienia wykorzystanego w roku kalendarzowym, w którym ustał stosunek pracy)
  - 6) został zastosowany skrócony okres wypowiedzenia umowy o pracę na podstawie art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy
.....
(okres, o który został skrócony okres wypowiedzenia, uprawniający do odszkodowania)
  - 7) odbył służbę wojskową w okresie .....
.....
(okres odbywania czynnej służby wojskowej lub jej form zastępczych)
  - 8) wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .....
.....
(okresy wykonywania pracy oraz jej rodzaj i zajmowane stanowiska)
  - 9) wykorzystał dodatkowy urlop albo inne uprawnienia lub świadczenia przewidziane przepisami prawa pracy
.....
  - 10) .....
.....
(okresy nieskładkowe, przypadające w okresie zatrudnienia wskazanym w ust. 1, uwzględniane przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty)
  - 11) .....
.....
(dni, za które pracownik nie zachował prawa do wynagrodzenia, zgodnie z art. 92 § 1¹ Kodeksu pracy)

5. Informacja o zajęciu wynagrodzenia:

.....
 .....
 (oznaczenie komornika i numer sprawy egzekucyjnej)
 .....
 (wysokość potrąconych kwot)

6. Informacje uzupełniające

.....
 .....
 .....

.....
 (pieczęć i podpis pracodawcy
 lub osoby działającej
 w jego imieniu)

POUCZENIE

Pracownik może w ciągu 7 dni od dnia otrzymania świadectwa pracy wystąpić do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie tego świadectwa. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje, w ciągu 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo wystąpienia z żądaniem sprostowania świadectwa pracy do Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w .....

.....
 (podstawa prawna – art. 97 § 2¹ Kodeksu pracy)

SPOSÓB WYPEŁNIANIA ŚWIADECTWA PRACY

1. Nr REGON—EKD — stanowi identyfikator pracodawcy nadany przez właściwy wojewódzki urząd statystyczny.
2. W ust. 1 — pracodawca zatrudniający pracownika przejętego od innego pracodawcy na zasadach określonych przepisami art. 23¹ Kodeksu pracy lub przepisami odrębnymi wykazuje również okres jego pracy u poprzedniego pracodawcy i wskazuje tego pracodawcę,
 — pracodawca wykazuje również okresy poprzedniego zatrudnienia u tego pracodawcy, jeżeli nie wydał świadectwa pracy w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem poprzedniej umowy o pracę lub poprzednich umów o pracę, zgodnie z art. 97 § 1¹ Kodeksu pracy.
3. W ust. 3 lit. a pracodawca podaje jeden z trybów rozwiązania stosunku pracy określonych w art. 30 § 1 Kodeksu pracy, a w przypadku rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem lub bez wypowiedzenia — dodatkowo wskazuje stronę stosunku pracy składającą oświadczenie woli w tej sprawie,
- lit. b pracodawca wskazuje podstawę prawną rozwiązania stosunku pracy, jeżeli do rozwiązania tego stosunku dochodzi w trybie określonym w art. 23¹ § 4 lub § 5, w art. 48 § 2, w art. 68³ lub w art. 201 § 2 Kodeksu pracy, a także w art. 7a ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 980, Nr 135, poz. 1146 i Nr 200, poz. 1679).
4. W ust. 4 w pkt 1 pracodawca wskazuje wyłącznie liczbę dni urlopu wypoczynkowego przysługującego pracownikowi w roku kalendarzowym, w którym ustaje stosunek pracy, wykorzystane-

- go w naturze lub za które przysługuje ekwiwalent pieniężny; odrębnie wskazuje się liczbę dni urlopu wypoczynkowego, wykorzystanego przez pracownika do dnia ustania stosunku pracy, na podstawie art. 167² Kodeksu pracy,
- w pkt 8 pracodawca wskazuje okres zatrudnienia pracownika przy wykonywaniu prac, o których mowa w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43, z 1985 r. Nr 7, poz. 21, z 1991 r. Nr 39, poz. 167, z 1992 r. Nr 102, poz. 520, z 1996 r. Nr 63, poz. 292, z 1997 r. Nr 61, poz. 377 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) — na stanowiskach ustalonych zgodnie z § 1 ust. 2 tego rozporządzenia,
- w pkt 9 pracodawca informuje o wykorzystaniu przez pracownika uprawnień i świadczeń tylko w zakresie mającym wpływ na uprawnienia pracownicze u kolejnego pracodawcy, wynikające z ustaw, układów zbiorowych pracy i regulaminów,
- w pkt 10 pracodawca wskazuje — przypadające w okresie zatrudnienia:
- okresy nieskładkowe, określone w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także
  - okresy, w ciągu których pracownik otrzymywał wynagrodzenie przewidziane w art. 92 Kodeksu pracy.

5. W ust. 6 pracodawca zamieszcza informację:

- 1) o należnościach ze stosunku pracy uznanych przez niego i niewypłaconych pracownikowi do dnia ustania stosunku pracy z powodu braku środków finansowych;
- 2) na żądanie pracownika:
  - a) o wysokości i składnikach wynagrodzenia,
  - b) o uzyskanych kwalifikacjach,
  - c) o prawomocnym orzeczeniu sądu pracy o przywróceniu pracownika do pracy lub przyznaniu mu odszkodowania, gdy zachodzi przypadek określony w § 5 ust. 3 rozporządzenia, przy czym pracodawca, uzupełniając treść świadectwa pracy o tę informację, podpisuje ją i opatruje datą.

1810

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 grudnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop.

Na podstawie art. 173 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz. U. Nr 2, poz. 14) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Jeżeli okresy nieobecności w pracy wymienione w art. 155² § 1 Kodeksu pracy obejmują części miesięcy kalendarzowych, przy proporcjonalnym obniżeniu wymiaru urlopu wypoczynkowego, zgodnie z art. 155² § 2 Kodeksu pracy, za miesiąc uważa się łącznie 30 dni.

§ 3. Wymiar proporcjonalnego urlopu wypoczynkowego w roku kalendarzowym, w którym pracownik nabył u danego pracodawcy prawo do urlopu wypoczynkowego w wyższym wymiarze, ustala się uwzględniając wyższy wymiar tego urlopu.”;

2) uchyla się § 4;